

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 161

гр. Варна, 01.03.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Йовчев

Членове: Николина П. Дамянова
Даниела Ил. Писарова

като разгледа докладваното от Николина П. Дамянова Въззивно търговско дело № 20233001000080 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК, образувано по въззивна жалба на „Томас Милър Спешълти Андърайтинг Ейджънси Лимитид“ - Великобритания, представлявано от адв. Ж. Я. от ВАК, срещу решение № 531/21.11.2022г., постановено по т. д. № 11 8/2022г. по описа на Варненския окръжен съд, с което е отхвърлен предявеният от въззивника иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД да бъде осъден Б. М. В. да заплати сумата от 26 000.00 щатски долара, представляваща дадено без основание застрахователно обезщетение по смисъла на Стандарт А2.5.2 от Морската трудова конвенция, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

В жалбата са релевирани оплаквания за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на решението, поради нарушения на материалния закон и съдопроизводствените правила. Сочи се, че неправилно първоинстанционният съд е тълкувал нормата на правило 2.5, ал. 2, т. “с” на Стандарт А2.5.2 от Морската трудова конвенция. Излагат се твърдения за липса на императивно правило задължаващо работодателя да изплаща заплатата на работника на интервали не по-дълги от месец. Намира, че представената по делото Ведомост за работни заплати от 07.09.2020 г. свидетелства за изплащане на посочените в същата възнаграждения или в условие на евентуалност за намерението на работодателя да ги изплати. Счита, че според банковите извлечения четирите заплати за периода м.

декември 2019 г. до м. март 2020 г. се явяват платени на въззиваемия през м. декември 2020г. Инвокира аргументи за произнасяне на първоинстанционния съд по обстоятелство, което не е очертавано като спорно по делото, а именно по т. “b” на Стандарт A2.5.2 от Морската трудова конвенция. Излага твърдения, че Варненския окръжен съд не се е произнесъл по предявения от въззивника иск по чл. 55 от ЗЗД за наличие на отпаднало основание за плащане по застраховката. Направено е искане за инициране на преюдициално запитване до СЕС за тълкуване на нормата на правило 2.5, ал. 2, т. “с” на Стандарт A2.5.2 от Морската трудова конвенция. Петитумът на жалбата е за отмяна на решението и постановяване на друго, с което искът да бъде изцяло уважен с всички законни последици.

Процесуалният представител на въззиваемия Б. М. В. – адв. Д. Д. от ВАК, е подал отговор в срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК, в който е изразено становище за неоснователност на жалба, с подробно изложени доводи и съображения. Инвокирани са аргументи за липса на необходимост от тълкуване на правило 2.5, ал. 2, т. “с” на Стандарт A2.5.2 от Морската трудова конвенция. Моли се за потвърждаване на обжалваното решение.

По направеното искане за отправяне на **преюдициално запитване:**

Съобразно чл. 628 от ГПК, когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз или тълкуването и валидността на акт на органите на ЕС е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до СЕС, като чл. 629, ал. 3 от ГПК предвижда, че съдът, чието решение не подлежи на обжалване, винаги отправя запитване за тълкуване, освен когато отговорът на въпроса произтича ясно и недвусмислено от предишно решение на СЕС или значението и смисълът на разпоредбата или акта са толкова ясни, че не будят никакво съмнение. Преюдициалното запитване може да бъде направено служебно от съда или по искане на страната, като в последния случай преценката дали да се отправи запитване е изцяло в прерогативите на съда. Настоящият състав, като съобрази горното, намира, че релевираното във въззивната жалба искане за отправяне на преюдициално запитване следва да бъде оставено без уважение, тъй като в процесния случай значението и смисълът на правило 2.5, ал. 2, т. “с” на Стандарт A2.5.2 от Морската трудова конвенция са ясни и не оставят съмнение относно начина, по който следва да бъдат прилагани.

Оплакването в жалбата, че първоинстанционният съд не се е произнесъл по предявен иск по чл. 55, ал.1, предл. 3 от ЗЗД за наличие на отпаднало основание за плащане по застраховката, изисква даване на указания на въззивника по чл. 101 ГПК за уточняване правния характер на процесуалното действие в тази част, тъй като при липса на съдебен акт по иск, който страната твърди, че е надлежно предявен, липсва предмет на въззивно обжалване, а на аналогични оплаквания може да се основе молба за допълване на първоинстанционно решение.

Предвид изводите за допустимост и редовност на въззивната жалба и на основание чл. 267, ал. 1 от ГПК, делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Воден от горното, съставът на ВнАпС, ТО,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за разглеждане въззивна жалба на „Томас Милър Спешълти Андърайтинг Ейджънси Лимитид“ - Великобритания, представлявано от адв. Ж. Я., срещу решение № 531/21.11.2022г., постановено по т. д. № 118/2022г. по описа на Варненския окръжен съд.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Томас Милър Спешълти Андърайтинг Ейджънси Лимитид“ – Великобритания за отправяне на преюдициално запитване до Съда на европейския съюз.

УКАЗВА на въззивното дружество, на основание чл. 101 ГПК, че в срок до датата на насроченото открито съдебно заседание с писмена молба , препис за насрещната страна, следва да посочи въз основа на кои фактически твърдения и петитум в исковата молба счита, че е предявен иск по чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД и представлява би молба за допълване на решение въззивната жалба в частта по оплакването за непроизнасяне на първоинстанционния съд по един от предявените искове.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 05.04.2023г. от 14.00 часа, за които дата и час да се призоват страните.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____